

Q

ex caritate i sacra scriptura exprimitur. nā cū mandat q̄ deū ex toto corde diligam: dat intelligi q̄ deū sup oia debem⁹ diligere. cū at mādatur q̄ aliq̄ diligat proximū sicut seipsum p̄fertur dilectio sui ip̄h⁹ dilectioni proximi. sicut etiā cū mandat. i. Job. 3°. q̄ debem⁹ p̄ frīb⁹ aīam pōne. i. vitā corporeā: dat intelligi q̄ pri mū plus debemus diligē q̄ corp⁹ pp̄uz sicut etiā cū mandat ad Gal. v. 10. q̄ maxime operemur bonū ad domesticos fidei t. i. ad Thumot. 5°. vitupat q̄ nō h̄z curā suorū et marie domesticorū: datur intelligi q̄ inf⁹ p̄xi mos meliores et magis pp̄inq̄s magis debe m⁹ diligere. Ad tertium dō q̄ ex hoc ipso q̄ dī: diliges proximū tuū: dat consequen ter intelligi q̄ illi q̄ sūt magis proximi sunt ma gis diligendi.

Einde Cōside
randū ē de dono sapientie q̄ r̄sidet caritati. Et p̄ de ipsa sapia. 2° de virtute oppo sito. Circa proximū q̄rum sex. 1. vtr̄ sapia debeat numerari int̄ dona sp̄us sci. 2° q̄ sit sicut in subiecto. 3° vtr̄ sapia sit speculativa tñ ul̄ etiā practica. 4° utrū sapia q̄ ē donū possit eē cū p̄ctō mortali. 5° vtr̄ sit i oib⁹ h̄nibus grām gratū faci entē. 6° q̄ beatitudo ei r̄ideat.

Ad primū sic proce
ditur. Quidetur q̄ sapientia nō debeat iter do na sp̄us sci cōputari. Dona. n. sūt pfectio r̄a v tutib⁹ ut s̄ dictū ē. s̄ vtr̄ se h̄z solū ad bonū vnde et Aug⁹ dīc i li⁹ de li. arbitrio. q̄ null⁹ vtr̄ib⁹ male vtr̄itur. q̄ inlito magis dōa sp̄us sci se h̄nt solū ad bonū. s̄ sapia se h̄z etiā ad malū. dī. n. Jaco. 5°. Quedā sapia ē tr̄ea ani malis diabolica. q̄ sapia nō dō poni int̄ dona sp̄us sci. 1. s̄. H̄ic Aug⁹ dīc i 3° de trini. sapientia ē dīna r̄e cognitio. s̄ cognitio dīna r̄u renū quā hō p̄t p̄ sua nālia habē pertinet ad sapientiā q̄ ē vtr̄ intellectualis. cognitō. n. dīnoz supnālis ptinet ad fidē q̄ ē vtr̄ theologicā ut ex s̄ dictis p̄z. q̄ sapientia magis de beret vici vtr̄us q̄z donū. 2. Job. 28°. dī. Ec ce timor dīi ipsa ē sapia. et recedē a malo i telligētia. vbi fm̄ līram septuaginta iterptuz q̄ vtr̄itur Aug⁹ h̄etur. Ecce pietas ipsa ē sapia s̄ tātior q̄z pietas ponūtur dona sp̄us sci. q̄ sapia nō dō numerari inter dona sp̄us sci q̄s

bonū ab alijs distinctū. 3. 3 ē q̄d Isa. xi°. dī. Requesceret sup eū sp̄us dīi: sp̄us sapie et intellect⁹. 4. dīcedū q̄ fm̄ phīm i principio metaphī. ad sapientē ptinet cōsiderare cau sam altissimā p̄ quaz certissime de alijs iudi catur et fm̄ quā oia ordinari oī. Causa autē altissima duplicit̄ accipi p̄t: uel simpliciter uel i aliq̄ generē. Ille ḡ q̄ cognoscit cāz aitil sumā in aliq̄ genē et p̄ ea p̄t de oib⁹ q̄ sunt il lius generis iudicare et ordinare: dī eē sapiens in illo generē: ut i medicina uel archite cture: fm̄ illud. i. ad Cor. 3°. Ut sapiēs archi tectus fundāntū posui. Ille at q̄ cognoscit cāz altissimā simpliciter q̄ ē de. dīcīt sapiēs simplicis iōq̄tū p̄ regulas dīnas oia p̄t iudi care et ordinare. huiusmodi at iudicū conse quitur hō p̄ sp̄m scī: fm̄ illud. i. ad Cor. 2°. Spiritualis iudicat oia: q̄z sicut ibidē dīcīt sp̄us oia scrutaſ etiā p̄funda dei. vñ manife stū ē p̄ sapia ē donū sp̄us sci. 5. Ad p̄mūz ḡ dō q̄ bonū dīf duplex. vno mō q̄ ē vere bonū et simplicis p̄fectū. alio mō dī aliquid eē bonū fm̄ quandā silitudinē q̄d ē i malicia p̄ factuz. sicut dī bon⁹ latro uel p̄fectus latro: ut p̄z per phīm i 5° metaphī. et sicut circa ea q̄ sunt vera bona inueniſ aliq̄ altissima cā q̄ ē sūmū bonuz q̄d ē vltimus finis: p̄ cuius co gnitionē dī hō vere sapiēs. ita ēt i malis ē i uenire aliquid ad q̄d alia referunt sicut ad vltimū finē: p̄ cui⁹ cognitionē hō dī eē sapiēs ad male agendū: fm̄ illud Jere. 4°. Sapiē tes sūt ut faciat mala: bñ āt facere nelicerūt. Quicūq̄ at auertit a fine debito necesse est q̄ aliq̄ finē idēbitū sibi p̄stituat: q̄ omne agēs agit p̄p̄ finē. vnde si p̄stituat sibi finez i bonis exītoribus terrenis: vocat sapia tr̄ea si āt in bonis corporalib⁹: vocat sapia aialis. si āt i aliq̄ excellentia: vocat sapia diabolica. p̄pter imitationē supbie diaboli. de q̄ dī Job 41°. Ipse ē rex sup oēs silios supbie. 6. Ad se cunduz dō q̄ sapia q̄ ponit donum spiritus sci differt ab ea q̄ ponit vtr̄us intellectualis acq̄sita. nā illa acq̄ris studio hūano. h̄ autē ē de sursum descendēs: ut dī Jaco. 5°. sicut et differt a fide. nā fides assentit vtr̄ati dīne f̄z seipſā. s̄ iudicū q̄d ē fm̄ veritatē dīnā p̄t ad donū sapie. et iō donū sapie p̄suppōit si dem: q̄ vnuſḡz bñ iudicat q̄ cognoscit: ut dī i p̄ ethicop̄. 7. Ad tertium dō q̄ sicut pietas q̄ ptinet ad cultū dei. ē manifestatia fidei i cōstum per cultum dei. p̄testamur fidem. ita

etiam pietas manifestat sapientiam. et propter hoc quod pietas est sapientia. et eadem ratione timor. per hoc non ostenditur quod hoc habet rectum indicium de divinis quod deum timet et colit.

Ad secundum sic pro-

cedit. Videlicet quod sapientia non sit in intellectu sicut in subiecto. Dicitur namque Augustinus in libro de genere novi testamenti quod sapientia est caritas dei. sed caritas est sicut in subiecto in voluntate non in intellectu: ut sed habitus est quod sapientia non est in intellectu sicut in subiecto. **Dicitur.** Secundum dicitur. Sapientia doctrina secundum nomine eius est. dicitur nam sapientia quam sapientia scientia: quod vero ad affectum pertinet exprimit spumales dilectiones sive dulcedines. quod sapientia non est in intellectu sed magis in affectu.

Dicitur. Potentia intellectiva sufficientem praescientiam per donum intellectus. sed ad id quod potest per unum supradictum est plura ponere. quod non est in intellectu. **Sed etiam.** est quod Gregorius dicit in libro moralium. quod sapientia triplex stultitia. sed stultitia est in intellectu. quod et sapientia. **Dicitur.** Secundum dicens quod sicut est dictum est: sapientia importat quadam rectitudinem iudiciorum rationum dinarum. rectitudinem atque iudiciorum potest continere dupliciter. uno modo ratione praescientia vel rationis. alio modo per conscientiam quandam ad ea de quibus iam est iudicandum. sicut de his quae ad castitatem pertinet et rationis iustificatione recte iudicant illae qui iudicant scienciam moralis. sed per quandam conscientiam rationalem de ipsa recte iudicant de eis ille quod habet habitum castitatis. sicut per circa res dinas ex ratione iustificatione recte iudicium habere pertinet ad sapientiam huiusmodi. sicut de his qui ad scientiam. sicut dicitur in libro de divinis. non per ieronimum est praescientia in divinis non solum discere. sed et patiens divina. huiusmodi atque copassio sive conaturalitas ad res dinas sit per caritatem quod quidem unit nos deo: huiusmodi. id est Corinthus 6. Qui adheret deo vnde spiritus est. sicut quod sapientia quae est donum caritatis quod est in voluntate. sicut caritate sed et essentiᾳ huiusmodi in intellectu cuius actus est recte iudicare: ut sed habitus est. **Ad tertium.** quod dicitur Augustinus loquitur de sapientia tertium ad suam causam quae est sapientia secundum sapientem quod est ipso sapientia que est donum est excellentior quam sapientia quae est virtus intellectus: ut potest magis de propria deum actione. **Ad secundum.** ob quod divina in se gaudi sunt necessaria et eterna. sicut in regule contigit quod huiusmodi sapientia secundum auctoritatis quod non est: quod talis expositor non concuerit nisi secundum nomine quod habet sapientia in lingua Latina. in greco autem non coparet et forte nec in aliis linguis vnde poterit enim nomine sapientie ibi accipi. **Ad tertium.**

ma quae a cunctis commendatur. **Ad tertium.** dicendum est quod intellectus huiusmodi duos actus sive processus et iudicare ad quem primus ordinatur donum intellectus. ad secundum autem rationes oportet donum sapientie sed secundum rationes humanas donum scientie.

Ad tertium sic proce-

ditur. Videlicet quod sapientia non sit practica sed speculatoria tantum. **Donum.** nam sapientia est excellentior quam sapientia et intellectualis virtus. sed sapientia est quod est intellectualis virtus est speculatoria tantum. quod multo magis sapientia quam est donum est speculatoria et non practica. **Practica.** Practica intellectus est circa operabilia quae sunt contingentia. sed sapientia est circa divinas quae sunt eternae et necessaria. quod sapientia non potest esse practica. **Habere.** Gregorius dicit in libro moralium. quod in contemplatione principium quod deus est Christus. in operatione autem sub gratia necessitatibus fasce laborat. sed ad sapientiam pertinet divinarum visionis ad quam non pertinet sub aliquo fasce laborare: quod ut dicitur in libro Sapientiae. Non habet amaritudinem queritatio eius. nec tedium quietus illius. quod sapientia est contemplativa tantum. non est practica siue activa. **Sed etiam.** est quod dicitur ad Colossians 4. In sapientia abundate ad eos quod soris sunt. sed et pertinet ad actionem. quod sapientia non est solum speculatoria sed est practica. **Vicendum.** quod sicut Augustinus dicit in libro de trinitate. superius per rationes sapientie deputatur. in inferiori autem scientie. superius autem ratione ut ipse in eodem libro dicit intendit rationibus signis. scilicet divinis et communis et conspicendi et consolendi. conspicendi quidem ratione per divinas in leipsiis contemplationibus. consolendi autem ratione per rationes indicat de humanis per diuinis regulas dirigens actus humanos. sicut quod sapientia est quod est donum non solum est speculatoria sed etiam practica.

Ad tertium. quod dicens quod quanto aliquo virtus est altior tanto ac plura se extendit ut habetur in libro de causis. unde ex hoc ipso quod sapientia que est donum est excellentior quam sapientia quae est virtus intellectus: ut potest magis de propria deum actione. **Ad secundum.** ob quod divina in se gaudi sunt necessaria et eterna. sicut in regule contigit quod huiusmodi sapientia secundum auctoritatis actus subsuntur. **Ad tertium.** dicens quod prius est considerare aliquid in seipso quam secundum quod ipsum ad alterum coparam. vnde ad sapientiam per prius pertinet contemplatio divinarum quae est visione principij et posterius dirigere actus humanos secundum rationes dinas. nec tamen in actibus humanis ex directione sapientie puenit amaritudo aut laborem. sed potius amaritudo propter sapientiam virtutem.

in dulcedine. et labori regem.

Ad quartum sic pro

cedit. Videl q sapia possit eē sine grā et cū pētō mortali. De his n. q cū pētō mortali haberi non pñt p̄cipue sci gloriant. fīm illud. 2 ad Corl. p. Gloria nrā h̄ e testimoniū scien tie nre. s̄ sapia nō d̄z aligs gloriari. fīm il lud Jere. 9°. Nō gloriuet sapies i sapia sua. g sapia pōt eē sine grā cūz pētō mortali. P. Sapia iportat cognitionē dīnoz ut dictū est. Iz alig cū pētō mortali pñt h̄e cognitio ne veritatis dīne. fīm illud. R. o. p. Veritatem dei i iusticia detinēt. g sapia pōt eē cū pētō mortali. P. Aug⁹ dīc i is⁹ de trini. de caritate loquēs. Nullū ē isto dei dono excellētus. h̄ soli ē qd̄ diuidit int̄ filios regni etni et filios p̄ditionis etne. s̄ sapia differt a caritate. g nō diuidit iter filios regni et filios perditionis. g pōt eē cū pētō mortali. H̄z h̄ ē qd̄ dīc. Hap. p. In maluolā aiām nō iſt̄ obit̄ sapientia; nec habitabit i corpe subditō petis. B̄ dicendū q sapia q ē donū spūs sancti sicut dictū ē: facit rectitudinez iudicū circa res dīnas: uel p̄ regulas dīnas de alijs ex q dā cōnālitate sine vītione ad dīna: q gdez ē p̄ caritatē ut dictū ē. et iō sapia q loquimur p̄supponit caritatē. caritas aut̄ nō pōt eē cū pētō mortali: ut ex s̄ dictis p̄z: vnde relinqt̄ q sapia de q logmūr n̄ p̄t eē cū pētō mortali. Ad primū g dō q illud intelligendum ē de sapia i rebus mūdanis sine ēt in reb̄ dī uinis prōnes hūanas: de q sci nō gloriāt̄ s̄ ea se fatēt̄ nō habere: fīm illud. p̄v. 30. Sapientia boium n̄ ē mecum. glīat̄ at de sapia diuina: fīm illud. i. ad Corl. p. Facta ē nob̄ sapientia a deo. Ad scdm dō q rō illa p̄cedit de cognitione dīnoz q habef̄ p̄ stu diū et iquisitionē rōis: q pōt haberi cū pētō mortali. nō aut̄ illa sapia de qua logmūr. Ad ternū g dō q sapia et si differat a caritate tñ p̄supponit ea. et ex h̄ ipso diuidit in ter filios p̄ditionis et regni.

Ad quintū sic proce

cedit. Videl q sapia nō sit i oib̄ h̄ntib̄ gtiā. Mai⁹. n. ē sapiam h̄e q sapiam audir sed solū p̄fectorz ē sapiam audire: fīm illud. i. ad Corl. 2. Sapiam logmūr int̄ p̄fectos. cū g nō oēs h̄ntes grām sint p̄fecti. vñ q multo minus oēs habentes grām sapiaz habeant.

P. Sapientis ē ordiare: ut p̄bs dīc i p̄ metapl. et Iaco. 3° dīc q ē iudicās sine similitōne: s̄ n̄ oūm h̄ntū grām ē d̄ alius iudicare aut̄ alios ordinare: s̄ solū platorū. g nō oī um h̄ntū grām ē h̄fe sapiam. P. Sapia dāt̄ h̄ stultitiam: ut Greg⁹ dīc i 2° moral. s̄ m̄tib̄t̄ habētes grām sūt nālī stulti: ut p̄z d̄ amētibus baptizatis: uel q postmodū sine pētō i amentia inciderunt. g nō i oib̄ h̄ntib̄ grāz est sapientia. H̄z h̄ ē q ḡcūqz q ē sine pētō mortali diligif̄ a deo: q̄ cāitatiē h̄z q̄ deū dīligit. deus āt diligentes se dīligit: ut dīc p̄v. 8°. s̄ Dīc. 7° dīc q neminē diligit de' nūlē ē q̄ sapia ihabitat. g i oib̄ h̄ntib̄ gratiaz si ne pētō mortali existentib̄ ē sapia. P. dīcendū q sapia de q̄ logmūr sicut dictū ē: im portat quādā rectitudinē iudicū circa dīna et cōspicienda et cōsulenda. et q̄tū ad vtrūq ex vītione ad diuina fīm diuersos grad̄ alig sapientia sortiū. gdā. n. tantū sortiū de rec to iudicio tā i cōtēplatōe dīninoz q̄ etiā i ordinatione rerū hūanarū s̄ diuersas regulas q̄tū ē necessarii ad salutē. et h̄ nulli dest sine pētō mortali existenti p̄ grām gratū faci entē: q̄ si nā nō deficit i necessariis: multo min⁹ grā. vñ dīc. i. Joh. 2. Unctio docet vos de oib̄. Quidā āt altiori gradu p̄cipiunt sapientia donū. et q̄tū ad cōtēplationē dīnoz i q̄tū. s. altiora quedā mysteria et cogīcūnt et alijs manifestare possūt. et ēt q̄tū ad direc tionē hūanorū fīm reglas dīnas i q̄tū pñt s̄ eas n̄ solū seiplos s̄ et alios ordiare. et iste ḡdū sapie nō ē cōdīs oib̄s h̄ntib̄ grām ḡtūz faciēt̄ s̄ magl̄ p̄tinet ad grās ḡtūz datas q̄s spūs sanct⁹ distribuit. pñ vult: fīm illud. i. ad Corl. 12°. Aliy datur p̄ spūn fīmo sapiētē r̄c. Ad primū ḡ dicendū q̄ apls logf̄ ibi de sapientia fīm q̄ se extēdit ad occulta mysteria dīnoz: s̄c̄ et ibidē dīc: logmūr dei sapiam in mysterio q̄ abscondita ē. Ad secundū di cendū q̄ q̄tū ordinare alios boies et d̄ eis iudicare p̄tineat ad solos platos: tñ ordiare p̄prios act⁹ et de eis iudicare p̄tinet ad vñ quēqz: ut p̄z p̄ Dyo. i. ep̄la ad Demophiluz. Ad tertiū dō q̄ amētes baptizati sicut et p̄rei h̄nt̄ qdē h̄nt̄ sapie fīm q̄ ē donū spūs sci s̄ nō h̄nt̄ actū ppter impedimentū corpale q̄ ipediēt̄ eis vñs rōnis.

Ad sextum sic proce

ditur. Videl q septima beatitudo nō r̄sdeat.

dono sapie. Septima. n. beatitudo ē. Beati pacifici: qm̄ filii dei vocabūc. vtrūq; āt horū ptinet immediate ad caritatem. nā de pace oī i ps. Pax multa diligentib; legē tua. et aplus dīc Ro. 5. Caritas dei diffusa ē i cordib; nostris p spūs sc̄m q datus i nob. q gdē ē spūs adoptiōis filiorū i q̄ clamam' abba pater: ut dīc Ro. 8. ḡ septia btitudo magi d; attribui caritatib; sapie. P. Unū qdōq; magis manifestat p primū effectu q̄ p remotū. s; pximū effectū sapie videt eē caritas: fm̄ illud H̄ap. 7. Per nationes i alias sanctas se transserit. amicos dei et pphbas cōstituit. pax aut et adoptio filiorū videtur eē remoti effectū cū pcedant ex caritate ut dictū ē. ḡ btitudo sapientie respōdens deberer magis determinari fm̄ dilectionē caritatis q̄ fm̄ pacē. P. Jaco. 3. dīc. Que desurū ē sapia: primū q dē pudica ē: deinde āt pacifica: modesta: sua dibilitas: bōis cōsentīes: plena mīa et fructibus bonis: iudicās sine similitudine. btitudo ḡ cor respōdens sapie nō magis debuit accipi fm̄ pacē q̄z alios effectū celestis sapie. H̄z dīc ē qdō Aug. dīc i li⁹ de fm̄e dñi i mōte. q̄ sapientia r̄ueit pacificis i qb; null⁹ mor⁹ rebelis s; obrepans rōni. Ro. dō q̄ septia btitudo argue adaptat dono sapie et q̄tū ad meritū et q̄tū ad pīmū. Ad meritū qdē pertinet qdō dīc: beati pacifici. pacifici aut dicūt q̄ pa ce faciētes uel i seip̄is uel i alīs. q̄z vtrūq; cōtingit p bō ea i qb; pax constituit ad debitu ordinē redigunt. Nā pax est trāgllitas ordinis ut Aug. dīc i 9⁹ de ciui. dei. ordinare āt ptinet ad sapiaz ut p̄z p ph̄m i principio metaph. et iō ē pacificū cōueniēter attribuit sapientie. Ad primū āt ptinet qdō dīc: filii dei vocabunt. dicūt āt alīq filii dei i q̄tū p̄cipiat filiūtines filii vñigeniti et nālis: sc̄m illud Ro. 8. Quos preciūt cōformes fieri i maginis filii sui. q̄ quidē ē sapia genita. et iō partcipando donū sapie ad dei filiationē bō pt̄git. Ad primū ḡ dō q̄ caritatis ē h̄re pacē s; facere pacē ē sapie ordinatis. filiū āt spūs sanctus i ratū dīc spūs adoptiōis i q̄tū p eu⁹ daf nobis filiūtido filii nālis q̄ ē genita sapia. Ad secundum dō q̄ illud ē intelligendū de sapia i cōcreta q̄ p se nobis vnit p donū caritatis. et ex bō reuelat nobis mysteria quorū cognitio ē sapia i fusa. et iō sapientia infusa q̄ est donū nō ē causa veritatis. s; magis effectus. Ad tertium dō q̄ sicut iā dicūt ē.

ad sapiam sc̄m q̄ ē donū ptinet nō solum cōtemplari dīna. s; etiā regulare būanos actū i q̄ gdē directione p̄ occurrit remotio a malis q̄ ūrian̄ sapie. vñ et timor dīc eē iniūz sapie i q̄tū facit recedere a malis. vñtrū āt ē sicut finis quo oīa ad obitū ordinē redigātur. qdō ptinet ad rōnē pacis. et iō cōuenientē Jacobus dīc q̄ sapia q̄ desurūz ē q̄ ē donū spūs sc̄i. primū ē pudica q̄i vitans corruptelas peccati. deinde āt pacifica qdō ē finalē effe ctus sapie: prop̄ qdō ponit beatitudo. Ja vō oīa q̄ ūsequit manifestat ea p q̄ sapia ad pacē p̄ducit ordīe 2gruo. nā boi p̄ pudicitias a corruptel recedenti p̄ occurrit q̄ q̄tū ex se pōt modū i oīb; teneat. et q̄tū ad bō mode sta. 2⁹ ui in his i gbus ipse sibi nō sufficit aliorum moniti ac gescat. et q̄tū ad bō subdit. sua dibilit. et bō duo ptinet ad bō q̄ bō ūseq̄ pacē i seipso. s; vñterius ad bō q̄ bō ūseq̄ pacē etiā alīs p̄ regriū ut bonis eoz nō repugnet. et bō ē qdō dīc: bonis cōsentīes. 2⁹ q̄ defectib; p̄imi et cōpatias in affectu. et subueniat i effec tu. et bō ē qdō dīc: plena mīa et fructib; bōis. 3⁹ regriū ut caritatine emendare p̄ctā satagat. et bō ē qdō dīc: iudicās sine similitudine. ne l. correctionē p̄tendēs oīdū intēdat explere.

Cinde ɔide

Orandū ē de stulticia q̄ oppo nū sapie. Et circa bō querū tur tria. p̄ vtrū stulticia op ponat sapie. 1⁹ vtrū stulti cia sit p̄ctū. 3⁹ ad qdō vtiū capitale reducat

Ad primū sic proce

ditur. Vides q̄ stulticia nō opponat sapie. Sapiē. n. directe vides opponi iſpiētia s; stulticia n̄ vides eē idē qdō iſpiētia: q; iſpi entia vides eē soluz circa dīna sicut et sapia. Stulticia āt se bō et circa dīna et circa būana. ḡ sapie nō opponit stulticia. P. Unū op positorū nō ē via p̄ueniēdi ad aliud. s; stulti cia ē via p̄ueniēdi ad sapia; dīc. n. i. ad Corl. 3⁹. H̄is vides inter vos sapiens eē i hoc se culo stultū fiat ut sit sapiēs. ḡ sapie nō oppo nū stulticia. P. Unū oppositorū non ē cā alterius. sapia āt ē cā stulticie: dīc. n. Jere. x⁹. Stultū factū ē oīs bō a sc̄ia sua. sapia autē q̄ dam sc̄ia ē. et Isa. 47⁹ dīc. Sapia tua et sc̄ia bō decepit te. decipi āt ad stulticiā ptinet. ḡ sa piētie nō opponit stulticia. P. Isidor⁹ dīc